

**18-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Святого священномученика
Григорія, єпископа Великої Вірменії - 30 вересня.**

Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу* і світ із Собою воскресив;* людське єство Тебе, як Бога, оспівує* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи:* Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 1): Коли Гавриїл звістив Тобі, Діво: Радуйся!* то з цим голосом прийняв тіло Владика в Тобі, святім кивоті,* як мовив праведний Давид,* і Ти зявилася просторішою небес, носивши Творця Свого.* Слава Тому, що поселився в Тобі!* Слава Тому, що вийшов із Тебе!* Слава Тому, що визволив нас народженням Твоїм.

Прокімен (глас 1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Апостол: (2Кр 9,6-11): Браття, А до цього кажу: Хто скупко сіє, той скупко й жатиме, а хто сіє щед्रो, той щед्रो й жатиме! Нехай кожен дає, як серце йому призволяє, не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає! А Бог має силу всякою благодаттю вас збагатити, щоб ви, мавши завжди в усьому всілякий достаток, збагачувалися всяким добрим учинком, як написано: Розсипав та вбогим роздав, Його справедливість триває навіки! А Той, Хто насіння дає сіячеві та хліб на поживу, нехай дасть і примножить ваше насіння, і нехай Він зростить плоди праведности вашої, щоб усім ви збагачувались на всіляку щирість, яка через нас чинить Богові дяку.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог богів, Господь мовив, і призвав землю від сходу сонця до заходу (Пс 49,1).

Стих: Зберіть Йому преподобних Його, що заповідують завіт Його в жертвах (Пс 49,5).

Євангеліє: (Лк. 5,1-11): Того часу, Ісус стояв біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ учити. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: “Відчали на глибінь та й закиньте ваші сіті на ловитву.” Озався Симон і каже: “Наставнику, всю ніч трудились ми й нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті.” Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до колін Ісуса й каже: “Іди від мене, Господи, бо я грішна людина.” Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, із-за риб, що їх піймали; також і Якова та Йоана, синів Заведя, які були спільниками Симона. Ісус же промовив до Симона: “Не бійся! Віднині людей будеш ловити.” І витягши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).
Алилуя (х3).